

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

08. 04. 2024 - 14. 04. 2024

motto týdne:

„ Kdo mě odsoudí? “

PONDĚLÍ 08. 04. Slavnost Zvěstování Páně

Iz 7,10-14; Žl 40,7-8a.8b-9.10.11; Žid 10,4-10 Komentář: **Lk 1,26-38**

Vždyť u Boha není nic nemožného. “ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova. “ A anděl od ní odešel.

ÚTERÝ 09. 04. sv. Kasildy, poustevnice

Sk 4,32-37; Žl 93,1ab.1c-2.5 Komentář: **Jan 3,7b-15**

Narození z Ducha v nás má působit jako vítr. Nevím, odkud se bere, jakým se bude ubírat směrem. V tichém úžasu si uvědomím: víra není ideologie, je živá! Nemohu mít na vše jasné odpovědi.

STŘEDA 10. 04. sv. Michaela de Sanctis, řeholníka

Jan 3,16-21; Žl 34,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Sk 5,17-26**

I dnes přes mříže a dveře žalářů působí evangelium. Budu myslet na ty, kdo trpí pro hlásání Krista. Jak se mohu podílet já na jeho zvěstování?

ČTVRTEK 11. 04. sv. Stanislava, biskupa a mučedníka

Jan 3,31-36; Žl 34,2+9.17-18.19-20 Komentář: **Sk 5,27-33**

Jeho učení se šíří přes zákazy! Ti, kdo jej odmítají, zuří i dnes a opět chtějí jeho plody vymazat ze světa. Mám sílu se ohradit?

PÁTEK 12. 04. sv. Josefa Moscati, laika, lékaře a vědce

Jan 6,1-15; Žl 27,1.4.13-14 Komentář: **Sk 5,34-42**

Moudrý Gamaliel dává radu. Dvě tisíciletí mu dala za pravdu.

Radost ze šíření proniká i do našich dnů... Nejsme ale v našem prostředí otupělí?

SOBOTA 13. 04. sv. Martina I., papeže a mučedníka

Jan 6,16-21; Žl 33,1-2.4-5.18-19 Komentář: **Sk 6,1-7**

Prvotní církev nám může být vzorem v tom, jak dokázala rychle reagovat na potřeby doby. Podělit se o své pravomoci a nacházet nová řešení vyžaduje vždy odvahu.

3. neděle velikonoční - Cyklus B - 14. 04. 2024

Radost vzkříšení doznívá i do dnešní neděle. Stále slyšíme radostné aleluja jako ozvěnu skutečnosti, že Pán žije. Ale zároveň se tiše vynořuje otázka, jak moc my

sami bereme tento fakt jako skutečně reálný. Nakolik jsme připraveni a ochotni na něm postavit svůj život?

1. ČTENÍ

Třetí kapitola popisuje první znaky doprovázející ty, kteří žijí v moci Ducha svatého. Petr a Jan „náhodou“ potkají chromého. Prosí za něj v Ježíšově jménu a Bůh ho uzdraví. Mnoho lidí to zaznamenalo a Petr pochopil, že je vyzván hlásat evangelium.

Sk 3,13-15.17-19

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy však jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky.

Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obráťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

ŽALM 4

Žalm odpovídá na první čtení, je prosbou o vyslyšení, ale i modlitbou naděje a důvěry.

Odpověď: Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, – vyslechni mě, když volám, – tys mě v soužení vysvobodil, – smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého; – Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“ – Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu, – vždyť ty sám, Hospodine, – dáváš mi přebývat v bezpečí!

2. ČTENÍ

Jan píše do komunity zřejmě zmítané nesváry a zasažené odchodem některých členů (2,19). Náš text je ilustrací, jak se v křesťanské praxi setkává zápas o dokonalost se slabostí.

1 Jan 2,1-5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

EVANGELIUM

Lukáš vystihuje téma Kristova vzkříšení pomocí vyprávění o dvou učednících a jejich cestě do Emauz. A teprve po této „přípravě“ přichází Ježíš ke všem do večeřadla. Jde o závěrečné verše Lukášova evangelia, tedy i určité vyvrcholení předkládané zvěsti.

Lk 24,35-48

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

K ZAMYŠLENÍ

Podle Lukášova vyprávění se zdá, že apoštolové se nesetkali se Vzkříšeným dříve než učedníci přicházející z Emauz. Apoštolové tak možná byli rozladění nebo emauzským poutníkům nevěřili. Na vlastní kůži zjistili, jak těžké je uvěřit svědectví druhých. A najednou je Pán mezi nimi. Stále nevěří. Snad až sarkasticky je Pán vybízí, aby se ho dotkli. Čeho všeho se musíme „dotknout“, abychom přijali jako fakt, že Ježíš je skutečně živý, že má moc nad smrtí?